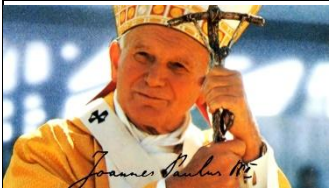

17.	P	Aleš, spokornik	Otoče	17.30	† Mira Udirja
18.	T	Heladij, škof	Dobrava K.Gorica	14.00 17.30	pogreb † Helene Goričnik † Valentina Arha
19.	S	Bonifacij, škof			maše v fari ne bo
20.	Č	Francišek in Jacinta, pastirja	Dobrava	17.30	†† Jožefo in Antona Kosel
21.	P	Peter Damiani, škof			maše v fari ne bo
22.	S	SEDEŽ APOSTOLA PETRA	Dobrava	17.00	†† Petrovič in Lotrič
23.	N	7. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00	za zdravje
24.	P	Matija, apostol	Otoče	17.30	†† Uršnikove
25.	T	Taras, škof	Dobrava	17.30	† Heleno Goričnik, 7. dan
26.	S	Aleksander, škof			maše v fari ne bo
27.	Č	Baldomir, spokornik	Dobrava	17.30	† Jožeta Resmana
28.	P	Roman, opat	Kamna Gorica	17.30	†† Matijevčeve, Tino Zupan in Mirka Kleinberger
1.	S	Albin, škof	Dobrava	17.00	† Mijo Pretnar
2.	N	8. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00	za farane

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Hvala pritrkovalcema Janiju in Simonu na popravilo zvona. Hvala vsem, ki ste se pridružili akciji pospravljanja župnišča in gospodarskega poslopja.

**»SVOBODA NI V TEM, DA DELAMO, KAR RADI
DELAMO, AMPAK V TEM, DA IMAMO
PRAVICO DELATI, KAR JE NAŠA DOLŽNOST.«**
sv. papež Janez Pavel II.

Idala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avsenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 4. (od 16. 2. do 2. 3. 2025)

PO SLEDEH SREDNJEVEŠKIH ROMARJEV PROTI BAZILIKI SV. PETRA

Zgodovinar in univerzitetni profesor Gianfranco Mosconi je ob jubilejnem letu izdal vodnik, ki opisuje poti in sledi srednjeveških romarjev, ki jih lahko še danes opazimo na rimskih ulicah: njihova imena, napisi in druge podrobnosti so pomenljivi za razumevanje preteklosti.

Pomen bank za romarje

V predstavitvi za Vatican News se je najprej zaustavil ob Ulici novih bank (Via dei Banchi Nuovi), eni od glavnih cest, ki je romarje v srednjem veku vodila od Angelskega mostu do bazilike svetega Petra. Njeno ime priča o tem, da so v začetku 16. stoletja na mestu, kjer se stika z Ulico starih bank (Via dei Banchi Vecchi), zgradili novo kovnico. Hkrati pa tudi spominja, da so se na tem področju nahajale banke, ki so bile pomembne za romarje: potrebovali so namreč veliko blaga in izdelkov, prav tako pa so na banki položili svoj denar, zamenjali kovance ali dobili tudi posojilo, saj ni bilo varno hoditi po mestu z denarjem. Ta predel je tako postal območje bank in bankirjev, predvsem iz Firenc, kjer še danes lahko vidimo veliko lepih stavb s konca 15. in začetka 16. stoletja. V neposredni bližini se nahaja cerkev sv. Janeza (San Giovanni dei Fiorentini), v kateri so se zbirali predvsem Firenčani.

Mesto, polno tujcev

O romarjih prav tako pričajo imena nekaterih ulic kot sta na primer Romarjeva ulica (Via del pellegrino) in Montserratska ulica. Slednja je dobila ime po pomembnem Marijinem svetišču na gori Montserrat v Španiji in kaže, da so romarji v Rimu našli gostišča, povezana z njihovo deželo, v katerih so lahko govorili v svojem jeziku. V njihovi neposredni bližini so pogosto zgradili narodne cerkve: poleg španske se v tem predelu mesta nahajajo še angleška (cerkev sv. Tomaža Canterburyjskega), francoska (cerkev sv. Ludvika Francoskega) in nemška narodna cerkev, pa tudi cerkve nekaterih italijanskih pokrajin (Firence).

Sprememba središča mesta: sveti Peter

Pri razumevanju tega, kako se je mesto oblikovalo skozi čas in kje so potekale njegove meje, nam je v pomoč pomemben rimski napis. V nasprotju z antičnim Rimom na

sedmih gričih, ki so precej oddaljeni od tega področja, bi za srednjeveški Rim lahko rekli, da

je ravninski: v tistem času je namreč središče predstavljala okolica bazilike svetega Petra. Kot je dejal profesor Mosconi, pogosto sicer v prvi vrsti ni šlo za verske razloge, ampak predvsem za ekonomske ali povezane s papeško kurijo. Omenjeni napis spominja na ta proces preobrazbe mesta, saj »zaznamuje meje *pomerija*, simbolične ločnice med mestom živih in mrtvih«.

Zgovorna imena ulic

Imena ulic so se ohranila skozi stoletja in z njihovo pomočjo lahko razumemo značilnosti določenih področij in funkcij. Med njimi so bili različni obrtniki: prodajalci rožnih vencev (Via dei Coronari), izdelovalci potovalok in kovčkov (Via dei Baullari), klobučarji itd. Druge ulice in imena gostišč pa spominjajo na živali ali zlahka prepoznavne predmete. Večina srednjeveških romarjev namreč ni znala brati in pisati, zato so potrebovali jasna znamenja: npr. pav, lev, petelin; v bližini Angelskega mostu še danes stoji znamenito gostišče Medved.

V Rimu »vsil gostinci«

Gostišča so bila za romarje bistvenega pomena, še posebej med jubilejnim romanjem, ko so morali v Rimu ostati več dni. Pogosto so tudi Rimljani, ki sicer uradno niso nudili prenočišč, oddajali svoje sobe. Pričevanje iz leta 1350 pravi, da so v času jubilejev »vsil Rimljani postali gostinci«.

»Peklenski« promet

Po Mosconijevih besedah je bil v srednjem veku Angelski most eden izmed ključnih krajev v Rimu: na tem mestu je bil namreč edini prehod do bazilike svetega Petra, saj takrat večina mostov ni bila več v uporabi ali pa so popolnoma izginili. Prvi most, prek katerega je bilo mogoče priti na drugo stran reke, je bil oddaljen približno dva kilometra (otok na Tiberi). Angelski most je povezoval središče srednjeveškega mesta na Marsovem polju (Campo Marzio) in pol, ki ga je tvoril sveti Peter. Na to ozko prometno ožino v času jubileja leta 1300 spominjajo Dantejevi znameniti verzi v Božanski komediji, ko jo v *Peklu* primerja s hojo duš v peklenem krogu.

Huda nesreča leta 1450 in novi most

Mosconi se spominja tudi žalostnega dogodka, ki se je zgodil med jubilejem leta 1450: 19. decembra zvečer je bila na mostu velika gneča in mula nekega kardinala je začela brcati, kar je privedlo do stampeda, v katerem je umrlo 172 ljudi, štirje konji in mula. Da bi rešili težavo prevelikega prometa, je papež Sikst IV. za jubilej leta 1475 dal zgraditi nov most, ki še danes nosi njegovo ime.

Msgr. dr. Peter Štunf: KAJ Povedati PRI SPOVEDI?

»Imam vprašanje glede spovedi. V cerkvi se velikokrat poudarja spoved. Sam ne vem, kaj bi povedal pri spovedi, ker mislim, da ne grešim, ali pa ne delam kaj takega, da bi bil po mojem greh. Kakšen je vaš nasvet?«

Greh je velika zlohotna skrivnost, ki se nam plazi v dušo zelo pretkano. Ne vsiljuje se nam grobo, ampak prefinjeno in sladkobno. Obljublja nam zadoščenje, zadovoljitev in celo pomiritev. Gre za pravi vdor hudobnega duha, ki nam vsiljivo dopoveduje, da je Bog naš največji sovražnik in nam ne želi dobro, temveč nas samo kontrolira, kaznuje, omejuje našo svobodo in pravice ter nam ne privoščiti nobenega užitka. Če se hudobcu pustimo zavesti, sčasoma zapademo v popolno brezbriznost, da itak ni ničesar – ne Boga, ne nebes, ne hudobnega duha, ne pekla, ne sodbe, ne milosti in ne greha. In če ni ničesar, potem lahko počnem, kar hočem. Mislim, da sem svoboden, v resnici pa sem postal zakrknjen. Jezus to imenuje 'kletev proti Svetemu Duhu'... Od greha zakrknjeni človek je nedostopen za Božjo milost in pomoč. Sploh si ne želi Božjega odpuščanja in ga vztrajno zavrača. Greh postane njegov način mišljenja, govorjenja in delovanja. Prerok Izaija pojasni posledice greha: »Glejte, Gospodova roka ni prekratka, da bi ne mogel odrešiti, in njegovo uho ni gluho, da bi ne mogel slišati. Pač pa so vaše krivde postale pregrade med vami in vašim Bogom, vaši grehi so zagrnili njegovo obličje pred vami, da ne sliši... Posledice greha so grozovite: trpljenje, smrt in razkroj telesa v prah. Najbolj tragična je možnost večnega pogubljenja... Ljudje se tukaj na zemlji odločamo, kakšni bomo v večnosti. V nebesih ljubezen do Boga pomeni neskončno blaženost poveljanih; v pogubljenju oziroma v peklu pa sovraštvo do njega nepopisno trpljenje zavrženih, ki se nikoli ne konča. Da bi se rešili iz stanja brezbriznosti do greha in naše večnosti, je potrebno vsakodnevno izpraševanje vesti in molitev k Svetemu Duhu za zdravo pamet in k Devici Mariji, ki je edina med ljudmi brez greha. Tako si pridobimo zmožnost razločevanja med dobrim in slabim in utrdimo voljo, da se varujemo pred grehi in delamo dobro. Pri zakramentu svete spovedi smo deležni odpuščanja zaradi Jezusove prelite krvi na križu. Tako nas je pred svojim Očetom opravičil in nam ponovno pridobil milost večnega življenja. V njem so nam grehi odpuščeni, ker je kazen za greh vzel nase. Po spovedi je naša duša zopet v stanju krstne ali posvečujoče milosti. Za zakrament svete spovedi je potrebna priprava. Najprej si izprašamo vest, kaj nam očita od zanje spovedi. Spoznanju mora slediti iskreno kesanje in obžalovanje vseh grehov, ne samo enega ali nekaj. Tudi majhni grehi so zelo nevarni. Njihovo ponavljanje je kot nenehno odpiranje vrat, ki počasi shladi tudi močno ogreto sobo. Majhni grehi shladijo v srcu ljubezen do Boga in bližnjih in kmalu zatem zavzamejo ta duhovni prostor smrtni grehi... Na začetku je prav, da se spovedniku predstavimo – ne z imenom ali priimkom, ampak po stanu. Svojih grehov ne opravičujemo. Ne govorimo grehov drugih. Bodimo jasni pri izpovedi grehov in ne pripovedujmo malenkosti okrog njih. Smrtne grehe moramo naštetih po vrsti in številu. Po opravljeni spovedi opravimo naloženo pokoro, ki je lahko v molitvi ali dobrih delih. Pri tem je nujen trden sklep, ki nas odvrača od ponavljanja grehov in nas krepi v ljubezni do Boga in bližnjih. Na mnoga vrata prihaja hudobni duh v naše življenje in dušo, izstopi pa le skozi ena – skozi iskreno opravljeno spoved.